

Kamer der Volksvertegenwoordigers.

VERGADERING VAN 9 JUNI 1926.

Wetsontwerp

tot bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen,
de gewoonte-misdadigers en de schuldige jeugd (1).

HOOFDSTUKKEN I, II, III EN IV VAN HET ONTWERP.

Verslag

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE EN DE BURGERLIJKE EN STRAFRECH-
TELIJKE WETGEVING (2), UITGEBRACHT DOOR DEN HEER SOUDAN.

MIJNE HEEREN,

Zoals in de Memorie van Toelichting wordt gezegd, werd het eerste ontwerp betreffende de bescherming van de maatschappij tegen de abnormalen, de gewoonte-misdadigers en de schuldige jeugd, ter Kamer ingediend den 14^e Februari 1923.

Dit ontwerp bestond uit drie deelen : het eerste betrof de abnormalen, het tweede de recidivisten, het derde de jeugdige misdadigers.

De Bijzondere Commissie stelde twee verslaggevers aan : de heer Vandervelde werd belast met het verslag over de hoofdstukken I, II, III en IV, betreffende de abnormalen, de heer Carton de Wiart, met het verslag over de hoofdstukken V tot VIII betreffende de recidivisten en de jeugdige misdadigers.

De Bijzondere Commissie had, bij monde van den verslaggever, den heer Vandervelde, enkele wijzigingen voorgesteld in het ontwerp ; het nieuw ontwerp dat u thans wordt voorgelegd — het eerste verviel wegens de ontbinding der Kamers — bevat enkele lichte wijzigingen van het eerste.

Het gedeelte, waarover de heer Carton de Wiart verslag uitbracht, onderging geene veranderingen. Wij moeten er echter op wijzen, dat ten gevolge van het nieuw onderzoek door de Commissie gedaan, amendementen ook op dit gedeelte zullen worden voorgesteld.

* * *

(1) Wetsontwerp, n° 124 (Buitengewone Zitting 1925).

(2) De Commissie, voorgezeten door den heer Brunet, bestond uit de heeren Carton de Wiart, Colleaux, Dejardin, De Winde, Hallet, Jennissen, Masson, Meysmans, Poncelet, Sinzot, Somerhausen, Soudan, Standaert, Van Dievoet, Vos.

Gij staat dus tegenover een ontwerp, waarover twee reeds vroeger rondgedeelde verslagen werden uitgebracht. Het verslag dat werd voorgedragen door den achtbaren heer Carton de Wiart over de hoofdstukken V tot VIII, zal enkele wijzigingen ondergaan, welke onze achtbare collega in een aanvullend verslag zal uiteenzetten.

Het gedeelte betreffende de abnormalen onderging een nieuw onderzoek van wege de Bijzondere Commissie. Daarover gaat het u thans voorgelegde verslag dat sommige amendementen voorstelt.

...

Wij zullen niet terugkomen op de algemeene uiteenzetting die op merkwaardige wijze werd toegelicht door den achtbaren heer Vandervelde. Wij verwijzen er de Kamer naar. Wij zullen ons bepalen bij de voorlegging der besprekingen die in de Commissie plaats vonden bij het onderzoek van het nieuw ontwerp. Gij zult bevinden, dat uwe Commissie hare zienswijze veranderd heeft over sommige punten die bij het onderzoek van het eerste ontwerp werden aangenomen; wat het u voorgelegde ontwerp in zijn geheel genomen betreft, heeft de Commissie echter hare goedkeuring gehandhaafd.

Bij artikel 1 zijn weer de meeningsverschillen te berde gekomen die waren opgerezen bij de bespreking van het eerste ontwerp. Eenige leden hebben opnieuw de meening verdedigd dat de macht, door dit artikel aan de rechtbanken in raadkamer gegeven al te ver ging. Dat deze macht in strijd is met de hoofdwaarborgen van de individuele vrijheid.

Het antwoord op deze opwerpingen ligt reeds in het verslag van den achtbaren heer Vandervelde. De meerderheid van uwe Commissie sluit zich daar bij aan, overtuigd als zij nog immer is dat deze vrees overdreven is.

Een lid van de Commissie drukte de meening uit dat het verkieslijk zou zijn den beklaagde in observatie te plaatsen in de gevangenis zelf waar hij geïnterneerd is, in eene bijzondere kamer bij voorbeeld, om aldus het overbrengen naar eene dikwijlsver afgelegen psychiatrische afdeling te vermijden.

Men antwoordde daarop, dat in werkelijkheid het belang van den beklaagde zelf voorschreef hem te doen onderzoeken in een belangrijk psychiatrisch centrum, waar men zeker is de bevoegde psychiaters te vinden. Dit is een feit dat moet overheerschen.

De tekst van het eerste hoofdstuk werd aangenomen met 5 stemmen tegen 1 en 3 onthoudingen.

Bij het tweede hoofdstuk, dat eigenlijk de toepassing is van de beginselen in het eerste hoofdstuk neergelegd, herbegon weer de bespreking die zich reeds had voorgedaan bij het onderzoek van dit hoofdstuk.

Het was hoofdzakelijk over de samenstelling zelf van de rechtbanken dat de betwisting liep. (Art. 6).

Sommige leden uitten den wensch dat men, om over de dwangverpleging van de beklaagden te beslissen, volledig gespecialiseerde rechtbanken of kamers zou oprichten. Anderen deden opmerken dat dit geen waarborg zou zijn: het is inderdaad beter het lot van de vermoedelijk abnormale misdadigers niet uitsluitend over te laten aan specialisten, wier neigingen of wier beroepsmisvorming eer te vreezen zijn. Daarom werd er voorgesteld een magistraat-specialist toe te voegen als assessor aan de bevoegde rechtbank. Daar deze toevoeging niet moge-

lijk is in al de rechtbanken van het land, werd U geen amendement aan den tekst van artikel 6 voorgesteld.

Uwe Commissie bepaalt er zich bij, den wensch uit te drukken dat aan de bevoegde overheid onderrichtingen gegeven worden, opdat de rechtbanken samengesteld worden zooals wij het hierboven aangegeven hebben, telkens als het mogelijk is.

Onder dit voorbehoud werd het tweede hoofdstuk aangenomen.

HOOFDSTUK III. — Betreffende artikel 11, stelt uwe Commissie U voor den Minister de zorg over te laten een welkdanigen geneesheer af te vaardigen, zonder eenig onderscheid te maken. Natuurlijk zal hij een psychiater kiezen; het is echter overbodig dat het de geneesheer der afdeeling zij; het tegendeel kan verkieslijk zijn. De woorden « bij de afdeeling » zouden dus wegvallen.

Wat betreft de aanstelling van een lid van den provincialen raad als lid van de Commissie, behoudt de bijzondere Commissie niet hare vroegere beslissing.

De bij artikel 11 opgerichte Commissie moet alle zekerheid bieden wat betreft de bevoegdheid; en deze komt er niet van zelf. Wel is waar, is het eenerzijds noodig, om de individueele vrijheid van den zieke te verzekeren, dat de leden van de Commissie niet door eene of andere beroepsdeformatie aangetast zijn; het ware echter betreurenswaardig, zoo men, om dit gevaar te vermijden, aan gansch onbevoegde personen de zorg ging toevertrouwen over zulke kiesche zaken uitspraak te doen.

Ten einde deze twee moeilijkheden te overbruggen, stelt uwe Commissie voor dat, behalve den rechter en den geneesheer, een lid van de Balie die ten minste sedert tien jaren op de lijst is ingeschreven telt en gespecialiseerd is in de strafwetenschap, op voordracht van den Stafhouder van het rechtsgebied, door den Minister van Justitie aangesteld worde.

Onder voorbehoud van deze amendementen, stelt uwe Commissie, met meerderheid van stemmen voor het ontwerp goed te keuren.

De Verslaggever,

EUGÈNE SOUDAN.

De Voorzitter,

EMILE BRUNET.
